

Opracowanie do filmu

Inni

reż. Josevi García Herrero, 19 min.

laboratoriumfilmowe.pl

str. 1 z 4

Temat

Chęć bycia takim jak inni – czyli jakim? I co ma do tego niepełnosprawność?

Dyskusja

Manu i Sergio, wybierają się do odległej o kilkadziesiąt kilometrów Walencji na koncert ulubionego muzyka. Niestety podczas pobytu na stacji benzynowej autobus, którym jadą, odjeżdża bez nich, a chłopcy zostają sami na stacji bez środka transportu. Dzięki pomocy sympatycznej sprzedawczynie i dwóm podróżującym mężczyznom, udaje im się dojechać do docelowego miejsca.

Powyższy opis mógłby pasować do wielu podróżujących, którzy poprzez różne nieoczekiwane zdarzenia utknęli np. w toalecie, a kiedy udało im się wydostać, ze smutkiem stwierdzili, że ich autobus odjechał. Ale w filmie główni bohaterowie są dotknięci zespołem Downa, i choć nie dostrzegamy, aby ktoś zwracał na to uwagę, to możemy wyczuć, że niektórych zastanawia podróż dwóch chłopców. Na przykład poprzez pytanie kierowcy o to, czy jadą sami. Odczuwa się aluzję do ich widocznej inności.

Film może inspirować do dyskusji o tym, na czym polega bycie innym, kto jest inny i dlaczego.

W ciągu 20 minut spotykamy nie tylko Sergia i Manu, ale także kierowcę autobusu, który wydaje się być nie w humorze, panią sprzedawczynię na stacji, która znalazła rozwiązanie problemów chłopców, ojca i syna, którzy wybierają się we wspólną podróż, aby podreperować łączącą ich relację i wielu innych. Różnie wyglądają, ubierają się. Ale to, co ich najbardziej różni, to historie, jakie niosą ze sobą. Sposób interpretacji rzeczywistości, czasami stosunek do innych. Filmowa historia podpowiada nam zatem, że każdy na swój sposób jest inny. A to, czy posiadamy jakieś ograniczenia, jak w przypadku Sergia i Manu, stanowi nasz osobisty bagaż i może być traktowany jako inność albo również dobrze jak wyjątkowość, która nas określa. W tym wymiarze inność stanowi o sile naszego dostosowania do zasad życia społecznego.

Ważne w tym kontekście jest nadanie sensu naszym poczynaniom. Nie wszyscy mogą podejmować za siebie decyzje i realizować swoje marzenia, ale może być tak, że możemy im w tym pomóc i czerpać z tego wymierną przyjemność. Jak Manu zabierający Sergia na koncert. Bo oprócz myślenia o swojej odmienności, czasami ważniejsze jest działanie i wychodzenie na zewnątrz.

„Inni” wskazują również na wyjątkowość naszych osobistych światów, w których żyjemy. Dla jednych może to być próba stworzenia rodzinnej relacji, dla innych niewypowiedziana specyfika autystycznego krajobrazu. Tym jednak, co

Opracowanie do filmu

Inni

reż. Josevi García Herrero, 19 min.

laboratoriumfilmowe.pl

str. 2 z 4

potrafi nas zbliżyć, jest rozwijanie umiejętności kontaktu, a punktem wyjścia jest otwartość na zmianę i ciekawość odkrywania perspektywy innych ludzi, np. ich poczucia humoru.

Film prezentuje też pozytywne aspekty płynące z samej idei podróży, podczas której, stale przebywając w towarzystwie innych podróżnych, możemy ich lepiej poznawać, rozwijać relacje, gromadzić ważne informacje o nas samych i innych. Interesującym przykładem takiego uczenia się w podróży jest Manu, który zdając sobie sprawę z własnej niepełnosprawności, chce żyć jak inni, zdrowi ludzie. Podczas podróży doświadcza interakcji z innymi osobami i uświadamia sobie, że nie chodzi o to, aby nie być innym, ale o to żeby być przez tych innych traktowanym jak równorzędny partner do rozmowy.

Pytania

Dlaczego kierowca pyta Manu i Sergia, czy ktoś z nimi jedzie? Czy kierowca powinien być bardziej uważny podczas podróży i zwracać uwagę na pasażerów, czy wszyscy wsiedli do autobusu na stacji? Jak zachowuje się pani sprzedawczyni na stacji, dlaczego odkrywa problem chłopców? W jaki sposób Sergio i Manu znajdują transport do Walencji ze stacji? Jak rozmawia z chłopcami starszy mężczyzna a jak młodszy? Jak rozmawia Manu z ojcem i synem? W jaki sposób nawiązują dobry kontakt? Co starszy mężczyzna mówi o kontakcie z Manu, jak go odbiera?

Bibliografia

Ćwiczenia oparte są na publikacji:

Sylwia Vargas, Magda Szarota, Monika Mazur-Rafał, O osobach z niepełnosprawnościami, Fundacja Humanity in Action Polska 2019

Ćwiczenie 1 – rozgrzewka (10-15 min.)

Podziel uczniów na 4 grupy. Ćwiczenie polega na wypowiedzianiu na hasło prowadzącego przygotowanych wcześniej odpowiedzi.

Każda grupa wymyśla (w tajemnicy przed innymi) odpowiedzi na konkretne pytanie:

- Pierwsza – na pytanie **kto?**
- Druga – na pytanie **gdzie?**
- Trzecia – na pytania **z kim?**
- Czwarta – na pytanie **co robili?**

Opracowanie do filmu

Inni

reż. Josevi García Herrero, 19 min.

laboratoriumfilmowe.pl

str. 3 z 4

Odpowiedzi mogą tworzyć zdanie dość niedorzeczne, ale w tym cała zabawa:

Np. Skaczący Indianie – W galerii handlowej – Z Kaczorem Donaldem – Zbierali muchomory.

Ćwiczenie można powtarzać wielokrotnie. Warto też wymieniać się pytaniami, czyli jedna grupa zamienia się z drugą pytaniami, na które wymyślają odpowiedzi.

Ćwiczenie 2 (30-40 min.)

Materiały: czyste kartki, przybory do pisania i wydruki tekstu z adresu: <https://pl.wikipedia.org/wiki/Ableizm> lub przygotuj się na korzystanie przez uczniów z telefonów z dostępem do Internetu.

Poproś uczniów o samodzielnie zapoznanie się z materiałem o ableizmie zamieszczonym na stronie <https://pl.wikipedia.org/wiki/Ableizm>.

Daj im na tę część około 10 minut.

Wy tłumacz także uczniom, że oprócz tego co jest zapisane w artykule z Wikipedii, ableizm opisuje funkcjonujące przekonanie, że niepełnosprawność jest nacechowana negatywnie. Czyli jeśli ktoś przykładowo nie ma ręki – to jest po prostu gorszy od tego, kto posiada obie ręce. Niepełnosprawność w wymiarze ableizmu powinna być eliminowana z życia społecznego lub naprawiana. Ableizm to również przekonania lub podejmowane działania, które sprawiają, że osoby niepełnosprawne są traktowane gorzej niż osoby bez niepełnosprawności.

Następnie poproś uczniów, aby zastanowili się nad różnymi przejawami ableizmu, z którymi mają do czynienia w swoim życiu. Na przykład w szkole, w drodze do domu, w przestrzeni publicznej w jakiej żyją. Rozdaj im kartki i przybory do pisania i poproś o zapisanie tych przykładów.

Następnie poproś uczniów o zabranie głosu i przywołanie swoich przykładów. Pozwól wypowiedzieć się każdemu. Zapytaj uczniów, co sądzą o tych przykładach. Czy zgadzają się z nimi, czy przychodzi im jeszcze coś do głowy?

Poproś uczniów, aby zastanowili się nad tym, w jaki sposób oni mogą wpłynąć na lepszy kontakt z osobami niepełnosprawnymi, jak oni mogą przyczynić się do tego, że osoby niepełnosprawne będą miały lepszy komfort poruszania się w przestrzeni społecznej?

Opracowanie do filmu

Inni

reż. Josevi García Herrero, 19 min.

laboratoriumfilmowe.pl

str. 4 z 4

Zachęć następnie uczniów do dyskusji, wykorzystując pytania:

- Czy wiesz w jaki sposób rozmawiać z osobami niepełnosprawnymi, kiedy chcesz im zaoferować swoją pomoc?
- Jak zwracasz się do osoby niepełnosprawnej? Inwalida, kaleka czy może osoba z niepełnosprawnością? (czy wiesz dlaczego nie mówi się o kimś kaleka, inwalida?)
- Jak reagujesz, kiedy ktoś drwi czy naśmiewa się z osób z niepełnosprawnościami? Jaka powinna być reakcja?
- Czy w kontakcie z osobami z niepełnosprawnością skupiasz podświadomie swoją uwagę na ich niepełnosprawności czy na ich działaniu, wypowiedziach? Jak podświadomie oceniasz możliwości takiej osoby? Czy widzisz jej pozytywne/przewagi czy tylko negatywne?

Na koniec zapytaj, co sądzą o dzisiejszych ćwiczeniach. Czy zmieniło się ich postrzeganie osób niepełnosprawnych?

Co sądzą o pojęciu ableizmu? Czy wcześniej to pojęcie było im znane?